

pladser og smaa Stationer, men det forekommer mig ogsaa med Hensyn til Driften, at Tarterne for de korte Reiser ere for høie i Forhold til Tarterne for de længere Reiser. Man har faaet det Princip indført, at der paa de jydsk-synske Jernbaner skal være betydelig Forskjel med Hensyn til Prisen for hver Mil mellem de længere og de kortere Reiser, men jeg tror ikke, at dette er heldigt. Jeg tror, at Tarterne bør være ens, hvad enten der foretages en kortere eller en længere Reise; thi paa de korte Reiser have Mange et Stykke Vei til den Jernbane, hvorpaa de skulle tjøre, og Mange have ogsaa et godt Stykke Vei fra den Station, hvor de ende deres Reise, og naar de ikke kunne have Befordringen billig, vil det føre til, at de enten leie Vogn eller ogsaa gaa til Fods, hvis de nogenlunde kunne. — En anden Betragtning, jeg vil gjøre gjældende, er den, at der, da der nu er Udset til, at vi i Løbet af 1874 kunne faae de saakaldte Dovedbaner i Sylland anlagte, vel ikke er saa stor Grund til at gaa frem med saa megen Hast med dem, jeg vil kalde Bibaner, saaledes at vi fra den Tid kunne betydelig indskrænke Bevillingerne til Jernbaneversejet. Denne Tanke leder mig til at henvende Opmærksomheden paa et andet vigtigt økonomisk Foretagende, som jeg antager ikke kan udføres tilstrækkelig ved privat Hjælp, nemlig Beplantningen af de jydskke Heber. Jeg har med Fornøjelse set, at der er forelagt et Lovforslag, hvorved der tænkes afhandlet nogle Dele af Jeldborg og Viborg Distrikter, som ikke egne sig til Træplantning, og istedetfor at indkjøbe andre Distrikter, som bedre egne sig dertil, men jeg ser ogsaa af Anmærkningerne, at de Strækninger, som tænkes indkjøbte, ikke kunne faas samlede, hvorinod de maa indkjøbes paa 2 forskellige Steder. Det er vel at formode, at Hebeplantningen i Sylland skal lykkes, efter alle de Oplysninger og Erfaringer, som ere bragte frem ved Høvedelskabets Virksomhed, ligesom efter hvad der er antydet i Anmærkningerne til Finantsloven, Sp. 179, hvor der siges, at 2 Forstmand af Regjeringen have været sendte til Hannover for der at lære Hebeplantningen paa den Maade, at den foretages ved Pløining med den saakaldte store Amerikaner. Jeg tvivler ingenlunde om, at der gives betydelige Strækninger i Sylland, som særlig egne sig til Træplantning, men hvis Staten skal erhverve sig disse Strækninger, tror jeg ogsaa paa den anden Side, det er høist nødvendigt, at man faar et saa stort samlet Areal som muligt. Paa de Strækninger, som i Hebegeografien ere betegnede som Bakkeøer, findes der

netop ikke ubetydelige Baner og tilbørlig Klippe, men med godt Underlag, som vistnok fortrinlig egne sig til Træplantning og vistnok for det Meste ere heldig beliggende, idet de strække sig i en vis Brede, og i en temmelig stor Længde fra Nordvest til Sydøst. Naar saadanne sammenhængende Strækninger erhverves til Træplantning, bliver Beliggenheden god, ikke alene i Henseende til den skarpe Nordvestvind, men ogsaa i Henseende til, at Eiendommene paa mange Steder kunne erhverves til billigste Pris. Det er Noget, som ikke fuldstændig ligger for strax, men jeg tror, det er en Tanke, man maa have for Die i Fremtiden, ogsaa gennem vore finantsielle Bevillinger; vi maa snart komme til at henvende vor Opmærksomhed paa denne Hebeplantning, og navnlig maa vi da bevilge en større Sum aarlig, end hidtil er bleven anvendt, eller det, som kan indvindes ved Salget af andre Skovstrækninger. Derfor Hebeplantningen i Sylland blev fremmet noget mere, vil jeg endog henstille, om det ikke ogsaa i Tiden vilde være hensigtsmæssigt at henlægge Træplantningen i Klitterne under den almindelige Skovbestyrelse, saaledes at Statens Skovnedsmand ogsaa i det Hele fik Opsynt med Træplantningen i Klitterne. — Der er talt Saameget om forskellige Oplysninger, og jeg kunde ligeledes have ønsket, at der var fremkommet Oplysning gennem Anmærkningerne til Finantsloven, nemlig angaaende Statens hele Formuestilstand. Jeg tror, det er en stor Nødvendighed at have et Overblik over, hvad Staten virkelig eier af Eiendomme, Materiel, Inventarier osv., thi naar man havde et saadant Overblik, vilde man se, om den ikke eiede ligesaa Meget, som den havde Statsgjælden, og i Tilfælde af, at Statens Eiendomme eller Formue var ligesaa stor som dens Gjælden, kunde man være vel tilfreds med vor nuværende finantsielle Tilstand, men saaledes som Anmærkningerne ere affattede, synes det mig ikke at være muligt at faae noget Overblik over, hvormeget Statens Eiendele virkelig kunne beregnes at være værd. Jeg har vel set, at der i Henseende til Krigs- og Marineministeriet er gjort et Fremstridt i den Retning, idet f. Ex. Værdien af Hærens Heste og den militære Klædefabrik er opført paa Anmærkningerne, ligesom der ogsaa er adskillige Posten under Marineministeriet, hvor det Samme er Tilfældet; men der gives mange andre betydelige Eiendomme, som tilhøre Staten, hvis Værdi man ikke ser nogen Opgjørelse af. Jeg vil kun gjøre den Henstilling til den ærede Finantsminister, om han ikke kunde finde sig besjoret til at tage dette under Overveelse i Fremtiden. Der er